

מגזימים בהתייחסות חמורה לשאיפתם לש-
מור על טוהר המידות.

כלב מי שבן-אדם

מונרו קאנה (גת, תל-אביב; איטליה)
מובנו באיטלקית: היי-כלבים. היי-כלבים אין
בו, אך אפשר לראות בו מות-כלבים. בלוס-
אנג'לס, ארצות-הברית, זוכים כלבים מתים
לקבורה מפוארת שלא כל בני-האדם יכולים
להרשות לעצמם. בפארק עטור דשא, בין
מצבות מעוטרות, הם זוכים להנצחת עולם.
בפורמוזה, מאידך, מתים כלבים בטרם זמי-
נם, לפי הזמנתם של לקוחות במסעדה, הי-
יכולים לקבל אותם צלויים או מבושלים.
אך אם אין זה כרט על חיי הכלבים, זהו

סרטים

מין במחותרת

הקרנן (חן, תל-אביב; בריטניה) הוא
סרט נוסף אודות המשולש הניצחי. אבל
במקום משולש שוה-שוקיים הוא-היא-הוא,
הוא מציג הפעם משולש שוה צלעות:
הוא-הוא-הוא.

מלבד שינוי צורני זה, יש גם שוני
תוכני. הוא השלישי אינו כלי-כך רומאנטי.
הוא סחטן.

מבחינת העיתוי איחר הסרט את רכבת-
המשאב שלו בכמה שנים. הוא נועד ללחום
בחוק שראה בהומוסקסואלים פושעי-מין,

ארוחת נחשים במונרו קאנה

עניין של טעם

כרט על חיי האדם מצידו השני, הכמעט
בלתי-ידוע. כאן הוא חושף את טבעו הי-
אמיתי, ומוכיח שכעידן כיבוש החלל עדיין
רחוקה החברה האנושית מפתרון בע ותיה
הפשוטות ביותר.

צלב החיילות הערומות. זהו סרט
תעודתי, העשוי בהריצות וביסודיות, הי-
מעניקים לו צביון של מחקר אנתרופולוגי.
גיאקופטי, אותו עיתונאי איטלקי, שהפך
ליצרן סרטים, ושהתפרסם בארץ בעיקר ב-
של סרטו נשות העולם. עבורו צילם חיילות
ערומות במחנה צה"ל, שלח את צלמיו לכל
קצת תבל. הם צילמו, במשך שנים, מיל-
יוני מטרים של סרטים, שהספיקו לגיאקופטי
ליצור חצי הריסר סרטים.

סרט זה מורכב משני תריסרי אפיוזות
אנושיות, המבוססות בעיקרן על פולקלור
והיו עמים שונים. לא עובר בהן חוסר שני
אחיד, שעליו שזורות האפיוזות. מאחורי
הצגות לא מסתתרת גם שום השקפת עולם.
הקשר היחיד בין אפיוזות לאפיוזות הוא
מקרי בלבד, או מבוצע בידי קריין ציני.

מחאה אטומית. מצלמותיו של גיא-
קופטי עורכות מעין מחקר השחאתי בין בני
אדם בפנינות שונות של העולם. המערציות
המסתערות בניו-יורק על כוכב הקולנוע
רוזאנו בראצי ומפשיטות אותו, אינן שונות
מהילידות חשופות החזה באחד מאיי ה-
אוקיינוס השקט, המסתערות בחבורות על
גברים, כדי לאנסם. בניו-יורק מגישים ב-
מסעדה מפוארת, תמורת 20 דולאר, נמלים
צלויים, ואילו בסינגפור מאכל התאווה הוא
נחשים.

בין הקטעים, שלרבים מהם יש ערך פיי-
קאנטי בלבד, ישנם גם קטעים מוזעזים ב-
עוצמתם. צילומי השיכורים בקיאם בריפרי-
באן שבהאמבורג, הם אולי התיאור המגועל
ביותר של עם-האדונים הגרמני שתואר אי-
פעם, ואילו צילומי החיות באי ביקיני, שם
הוטלה פצצת האטום הראשונה, הם אחת
המחאות המשכנעות ביותר נגד האטום. צי-
לומי החיות, שעקב הראדיואקטיביות שינו
את טבען עד כדי כך שוגים החלו לטפס
על עצים וציפורים החלו לבנות את קיני-
מתחת לפני האדמה, מבהירים ברגעים ספו-
רים את הזוועה שבאטום, יותר מאלף נאו-
מים.

זהו סרט מאלף, הפותח אופקים חד-
שים, מבוצע בכישרון ובחוש דרמטי ולפי-
עמים אף עם נשמה פיוטית. סרט שאסור
להחמיצו.

והענישים בהתאם לכך. קשה לומר שבעקבות
הסרט יוצאים כל הצופים משוכנעים בצורך
לשנות את החוק. אבל זה מאוחר. החוק
שונה בינתיים.

החוק השתנה אמנם, אולם דעת הקהל
לא. אדם בעל נטיות הומוסקסואליות, הנוב-
עת בשל תנאי התפתחות שאין לו שליטה
עליהם, עדיין מרגיש עצמו, בחברה הברי-
טית כמו בחברה הישראלית, כיצור החי
בש לי החברה, נאלץ למצוא את סיפוקו
המיני במחותרת. מצב זה פותח בפני סחטנים
למיניהם אפשרויות קיום נרחבות, אשר
חחח מסוה הגנת-מוסר-הציבור שלהם, מס-
תרתו לפעמים סטיות-מין חמורות פי
כמה מאלה של קרבנותיהם.

הסחטנים וטוהר המידות. זהו
סיפור על פרקליט מצליח (דירג בוגארד)
המתגבר על נטיותיו הומוסקסואליות, נר-
שא אשה מכובדת (סילביה סימס) ורוכש
מעמד. יום אחד, אחרי שפילרטט אפלאטוניית
עם פועל-בניין צעיר, הנוטש למענו את
מאהבו הספרן, מתברר לו שאתו נער
איבד את עצמו לדעת לאחר שנפל קרבן
לסחטנים.

הפרקליט מקריב את מעמדו, את הקאר-
יירה שלו ואת אשתו, כדי לגלות את
הסחטנים ולהביאם לדין. אולם הוא נתקל
בהתנגדות מוחלטת לשיתוף פעולה, דחקא
מצד קרבנות אחרים של מעשה הסחטנות.
אלה מעדיפים לשלם כל מחיר, ובלבד שי-
ימנעו גילוי פומבי של צורת התנהגותם
המינית. מול דעת קהל עויינת, בורות
ופוריסטאניות, מתיצב הפרקליט לבדו —
ומנצח.

אין ספק שזו הפעם הראשונה בה מעין
סרט להתמודד עם בעיה חברתית מעין זו,
בצורה בוגרת וליברלית. הנושא העדין
מוגש במכסיו של טאקט, ללא ניצול
סנסציוני של הנושא ורק עם שמץ מלר-
דרמטיות פה ושם.

חסרונו הוא בכך, שהוא מציג את הבעיה
בצורה שטחית ללא העמקה. הוא מטפל
רק בגילויים החברתיים-החיצוניים שלה,
אינו נוגע באספקטים האישיים-פסיכולוגיים.
בצורה זו קשה לצופה השמרן, שאינו מצוי
בנושא, להבין מדוע אין זה מחובתה של
החברה להתערב ביחסים מיניים הנראים
לה כבלתי-נורמאליים. כשהסחטנים נתפסים
לבסוף, ונלקחים למאסר, מרגיש חלק מ-
הצופים שעושים להם עחל, או לפחות

לקייט, לחופש ולנופש:
טוויני אפנת הנעורים
אך ורק בחנויות
מצקין

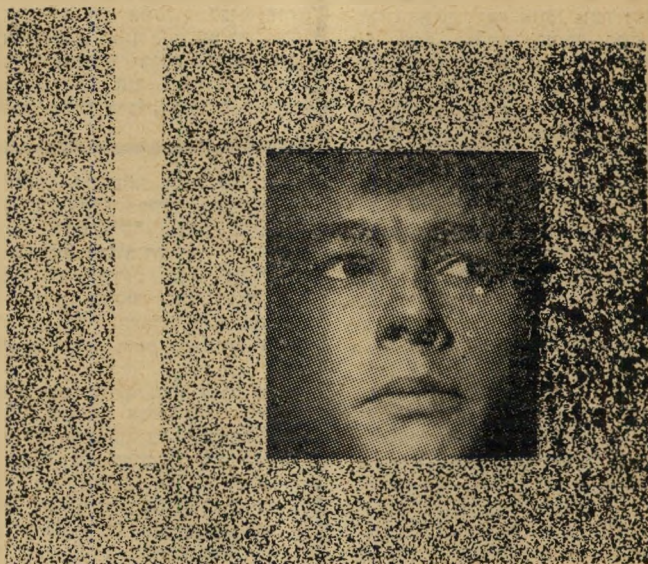
טוויני
TWEENY

NEW FASHION
TWEENY

מצקין
MATZKIN

קולנוע, "חן" ת"א מציג השבוע

סרט אקטואלי בגישתו לפרובלימות של
סטיות מיניות

דירק בוגרד
סילביה סימס
דניס פרייס

ההקדמון

סרט "מפיצי סרטים 7 כוכבים" — מותר רק למבוגרים
בקרוב "ארמון" חיפה — "הבירה" ירושלים

פלד